

РЕШЕНИЕ

№ 2120

гр. София, 31.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в закрито заседание на 31.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **824** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176 от АПК.

Образувано е по искане вх. № 5933/13.02.2023г. на „Уотърфронт“ ЕООД, представлявано от управителя Ф. И. Т., чрез адв. С. В. О. за допълване на решение № 592/03.02.2023г., постановено по адм.дело № 824/2022г. по описа на АССГ, II-ро отделение, 22 състав.

В молбата са изложени съображения за непълнота на съдебния акт, защото в диспозитива му липсвало произнасяне относно законността на заповед № 8/10.01.2022г. на изпълнителен директор на ИА“НФЦ“. Налице било единствено произнасяне относно незаконосъобразността и отмяната на заповед № 3/10.01.2022г. С жалбата са били обжалвани и двете заповеди на изпълнителния директор на ИА“НФЦ“ едновременно, с които завършва конкурсната процедура за безвъзмездно финансиране на проекти по З. в категория "пълнометражен игрален филм". С определение № 5364/03.06.2022г. по адм. дело № 4337/2022г., Върховният административен съд се е произнесъл по спора дали двете заповеди следва да се разглеждат поотделно, в две отделни съдебни дела, или заедно. ВАС е дал следните указания: „Имайки предвид обстоятелството, че разпореждането на съда от 18.02.2022 г. е необжалваемо, то същият следва да администрира така първоначалната жалба, че производствата по обжалване на заповед № 3/10.01.2022 г. и заповед № 8/10.01.2022 г. на изп. директор на Изпълнителна агенция „Национален филмов център“ да бъдат съединени в едно производство“. При това положение, административният съд дължал произнасяне и по законността на другия обжалван административен акт - заповед № 8/10.01.2022г. на изпълнителния директор на ИА „НФЦ“.

В същото време, мотивите на решение № 592 от 03.02.2022 год. обследвали подробно конкурсната процедура и въобще цялата административна процедура, завършила с издаването на двете обжалвани заповеди. При това положение, мотивите на решението нямали нужда от допълване или поне не и от съществено допълване. Единствено съществувала необходимост от допълване на диспозитива, поради което се иска произнасяне и по отношение на заповед № 8/10.01.2022 г., издадена от изпълнителния директор на ИА "Национален филмов център".

Ответникът –изпълнителния директор на ИА „НФЦ“, чрез процесуалния си представител адв. П. С., оспорва молбата. Вярно било, че в жалбата се цитирали и двете заповеди на изпълнителния директор на ИА „НФЦ“, но също така е факт, че по отношение оспорването на заповед № 8/10.01.2022г. е налице висящо административно производство пред Административен съд София -град по адм.дело № 1843/2022г., което към настоящия момент било спряно. Действително според определение № 5364/03.06.2022г. по адм.дело № 4337/2022г. на ВАС на РБ следвало двете производства да бъдат разгледани едновременно/обединени, но това не е било извършено нито от съда, нито е било направено подобно искане от страна на жалбоподателя. Следователно настоящето производство се е развило единствено по отношение оспорване на заповед № 3/10.01.2022г. Ирелевантни били твърденията на жалбоподателя, че съда е събрал информация за конкурсната процедура в достатъчна степен, за да може да се произнесе и по отношение на заповед № 8/10.01.2022г., най-малкото защото в същата заповед адресати били всички недопуснати до участието в конкурсната сесия кандидати, от всички категории, а заповед № 3/10.01.2022г. се отнасяла само до кандидатите участвали в категорията проекти за игрални филми с бюджет над 600 000 лева. В случая по отношение на заповед № 8/10.01.2022г. съда не е извършвал проверка на законосъобразността ѝ, респективно не са участвали заинтересованите страни от всички процедури, поради което нямало как да бъде взето решение по отношение на нейната законосъобразност в настоящето производство.

Заинтересованите страни- “СИФ 309 Филм Мюзик“ ООД, представлявано от Б. В. Ч., “Скрининг Имоушънс“ ООД, представлявано от П. С. А. и “Тривиум Филмс“ ЕООД, представлявано от К. Б. К. не са депозирали писмен отговор по искането за допълване на съдебния акт.

Заинтересованата страна- “Лема Филм“ ООД, представлявано от Т. К. М. не е представила становище във връзка с искането за допълване на решението.

Заинтересованите страни- “Гала Филм“ ООД, представлявано от Г. А. Т. и “АРС“ ООД, представлявано от И. В. Т., чрез от адв. Д. Л. също считат, че молбата е неоснователна. Обжалването на заповед № 8/10.01.2022г. е продължило по адм.дело № 1843/2022г., което понастоящем е било спряно по искане на „Уотърфронт“ ЕООД и не е възобновено. Предвид това, настоящият съдебен състав не можел да изземва компетентност и да се произнася по съдебен спор, който е предмет на друго висящо и неприключило съдебно производство пред друг съдебен състав на АССГ. Това би довело до нищожност на евентуално допълнително решение, което не можело просто да се обвързва с функционалната обусловеност на двете заповеди, респ. с мотивите на цитираното определение на ВАС на РБ. Не било налице последващо обединяване на двете дела /№ 824/2022г. и № 1843/2022г./, поради което и настоящият състав не дължал произнасяне по оспорването на заповед № 8/10.01.2022 г.

Заинтересованата страна- “Доли Медия Студио“ ЕООД, представлявано от Д. Л. Ч., чрез юрк. И. В. оспорва молбата и иска нейното отхвърляне. Посочва, че основна

предпоставка на правния институт „допълване на решение“ е съдът да не се е произнесъл по цялото оспорване. В настоящото производство предметът на оспорването е бил очертан в доклада на съда в първото заседание по делото, който е бил приет от страните без възражения, респективно - съдът се е произнесъл по предмета на спора (макар и да е излязъл извън неговите граници като е извършил проверка по законосъобразност и на други действия на административния орган). Жалбоподателят „Уотърфронт“ ЕООД е можел да поиска спиране на производството по настоящото дело с оглед изхода на адм.дело № 4337/2022 г. по описа на ВАС на РБ, шесто отделение, заведено от него чрез обжалване на определението за разделяне на делата съответно по заповед № 3/10.01.2022 г. и заповед № 8/10.02.2022 г. на изпълнителния директор на ИА „НФЦ“. Позоваването на определение № 5364/03.06.2022г. по адм.дело № 4337/2022 г. по описа на ВАС на РБ, след като съдът е постановил съдебно решение като основание за допълването му било недопустимо, тъй като, всъщност не ставало въпрос за допълване на решение, а за ново производство, съединено е основното. Следователно, жалбоподателят се стремил чрез правния институт на „допълване на решение“ да се домогне до съдебен акт, който щял да бъде недопустим, тъй като съдът ще се произнесе по предмет, който не е бил разглеждан по време на правния спор. Поради изричната забрана съдът сам да изменя или отменя постановеното от него решение, не било възможно след постановяването на решението да се извършват процесуални действия, на практика водещи до едно ново производство.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните в молбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Пред настоящата инстанция е било образувано адм.дело № 824/2022г. по жалбата с вх. № 01-109/24.01.2022г. на „Уотърфронт“ ЕООД, представлявано от управителя Ф. И. Т., чрез адв. С. В. О., срещу заповед № 3/10.01.2022г. и заповед № 8/10.01.2022г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Национален филмов център“ (ИА „НФЦ“).

С разпореждане от 18.02.2022г. производството по делото е било разделено, като настоящото дело е продължило само по повод оспорването на заповед № 3/10.01.2022г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Национален филмов център“ (ИА „НФЦ“).

Пред АССГ, II-ро отделение, 48 състав е висящо адм. дело № 1843/2022г., което е с предмет- оспорване законосъобразността на заповед № 8/10.01.2022г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Национален филмов център“ (ИА „НФЦ“).

С решение № 592/03.02.2023г., постановено по адм.дело № 824/2022г. е била отменена заповед № 3/10.01.2022г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Национален филмов център“, като е върната административната преписка на ответника за ново извършване на конкурсната процедура в категория „проекти за пълнометражен игрален филм с бюджет над 600 000 лв.“, съобразно дадените в мотивите указания.

С писмена молба от 13.02.2023г. жалбоподателят е поискал да се допълни така постановения съдебен акт, като се произнесе и във връзка със законосъобразността на заповед № 8/10.01.2022г. на изпълнителния директор на

Изпълнителна агенция „Национален филмов център“ (ИА „НФЦ“).

Съгласно разпоредбата на чл.176, ал.1 от АПК, когато съдът не се е произнесъл по цялото оспорване, той по свой почин или по искане на страна по делото, предявено в едномесечен срок, постановява допълнително решение. От цитираната разпоредба следва, че постановяване на допълнително решение е възможно тогава, когато съдът е пропуснал да обективира част от формираната си воля относно предмета на делото. В разглеждания казус предмет на спора по адм.дело № 824/2022г. е била само законосъобразността на заповед № 3/10.01.2022г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Национален филмов център“.

Според правната теория, непълно е решението, когато липсва формирана воля на съда относно част от спорното право или по един от предметите на иска, или по допълнителни искания, свързани с главния спорен предмет. В настоящия случай, е разгледан целия предмет на спора и съдът се е произнесъл по него. Изложил е доводи относно законосъобразността на административният акт. Като е посочил, че предявената жалба е основателна и я уважил, този съдебен състав в диспозитива на акта от 03.02.2023г. е формирал воля по целия предмет на въведения съдебен контрол. При непълното решение законът има предвид абсолютната липса на формирана в диспозитива на съдебния акт воля на съда относно целия спорен предмет, очертан с фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата и от съдържанието на претендираното право, каквато липса в конкретния случай и не се констатира. За да е налице хипотеза на непълно решение е необходимо съдът да не се е произнесъл по цялото направено искане. Постановяването на допълнително решение предпоставя такава непълнота, която може да се отстрани, без да се променя постановения вече правен резултат. Не е налице непълно решение, когато съдът е отразил напълно формираната своя воля, какъвто е настоящият случай. Недопустимо е в производството по реда на чл.176 ал.1 от АПК да се иска изменение на постановено съдебно решение т.е. да се иска de facto постановяване на ново съдебно решение, като напр. с друг правен резултат или пререшаване на спора. След като настоящия състав се е произнесъл по жалбата на „Уотърфронт“ ЕООД, представлявано от управителя Ф. И. Т. и конкретно срещу оспорения акт- заповед № 3/10.01.2022г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Национален филмов център“, то липсва неразгледан и нерешен въпрос, който да може по реда на чл.176, ал.1 АПК допълнително да се изследва.

Предмет на делото са разпоредените с административния акт субективни права и задължения спрямо адресата му и респ. следващото от това негово процесуално право да сезира съдът с искане за защитата им. В този смисъл непълно е решението, което не съдържа произнасяне по съществуването и отменяемостта на оспорените разпоредени права. По този предмет на делото съдът се е произнесъл с уважителен диспозитив и не е налице спор, който е останал висящ и неразрешен. Принципно съдът е длъжен да се произнесе служебно по законосъобразността на административния акт независимо от посочените от оспорващия основания и искане – чл.168, ал.1 от АПК. Резултатът обаче от това произнасяне е посочен в разпоредбата на чл.172, ал.2 от АПК, а именно: съдът разполага с правомощия - да обяви нищожността на оспорения административен акт, да го отмени изцяло или отчасти, да го измени или да отхвърли оспорването. Това предопределя и диспозитива на съдебното решение. В случая с решението, чието допълване се претендира жалбата е уважена, а преписката е върната на ответника за ново разглеждане. Не е налице друго искане, по което съдът да не се е

произнесъл. Както вече се изложи, законосъобразността на втората заповед № 8/10.01.2022г. следва да бъде преценена в другото образувано производство по адм. дело № 1843/2022г. по описа на 48 състав.

В заключение и предвид на това, че абсолютна предпоставка да бъде допълнено едно съдебно решение е пропуск на съда да разгледа част от предмета на делото, което в конкретния случай не е налице, искането с правно основание чл.176, ал.1 АПК се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Мотивиран от горното и на основание чл. 176, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ молба вх. № 5933/13.02.2023г. на „Уотърфронт“ ЕООД, представлявано от управителя Ф. И. Т., подадена чрез адв. С. В. О. за допълване на решение № 592/03.02.2023г., постановено по адм.дело № 824/2022г. по описа на АССГ, II-ро отделение, 22 състав.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

Съдия: